

Elnöki beszámoló a 2012. október és 2013. május közötti eseményekről

I. Nyugdíjazás

A 2012. december végén megjelent 1400/2012. számú Korm. határozattal kapcsolatosan az EGVE és a Kórházszövetség közös levelet írt az Egészségügyért Felelős Államtitkárnak. A levélben föl hívtuk a figyelmet a határozat végrehajtásával kapcsolatos problémákra és ágazati egyeztetést kezdeményeztünk. Az egyeztetésre rövid időn belül sor került, 2013. január 9.-én.

Az egyeztetés részleges eredménnyel zárult. Ígéretet kaptunk az egészségügyi dolgozók továbbfoglalkoztatásra vonatkozó, mérlegelés nélküli engedélyezésére illetve a nyugdíj folyósítás tilalma miatti kompenzációra. A folyamat nagyon lassan haladt, így az ágazat meghatározó érdekképviselői szervei és szakmai szervezetei – közöttük az EGVE is - nyílt levélben fordultak Orbán Viktor Miniszterelnök Úrhoz, ismételten kérve az ágazati mentességet és a nyugdíj kompenzációt.

A kompenzációról szóló jogszabály megszületett és április 30-án az esti órákban a mentességekről szóló értesítés is megérkezett a érintett szolgáltatókhoz. A folyamat azonban nem zárult le, hiszen újabb és újabb munkavállalók érik el a nyugdíj korhatárt, illetve az átalakul gazdaság társaságok közalkalmazottai is alanyaivá váltak a kormányhatározatnak így havonta ismétlődő engedélyezési folyamatra kell számítani.

Ki kell emelni, hogy a gazdasági – műszaki területen dolgozók – a jelenleg rendelkezésre álló információk szerint – csak igen szűk körben kaptak mentességet.

II. Év végi kasszasöprés

Az év végi kasszasöprés előkészítése kapcsán az EGVE is részt vett a minisztériumi egyeztetésen. Kifejezett kérésünk volt, amelyre határozott ígéretet kaptunk, hogy ez alkalommal ne az utolsó kincstári napon kerüljön sor az utalásra. Az összeg folyósítására azonban ezúttal is a korábbi gyakorlatnak megfelelően az utolsó, rendkívüli kincstári napon történt meg. Nehezítette a szolgáltatók helyzetét az a körülmény is, hogy a legutolsó pillanatig nem lehetett pontos információjuk a szolgáltatóknak arról, hogy milyen összeg áll rendelkezésükre.

Az ügy kezelése érdekében folyamatos kapcsolatban álltunk a Kincstárral és az OEP-el. Kezdeményeztük a rendkívüli – két ünnep közötti – kincstári nap megnyitását illetve azt, hogy a végleges kifizetési lista jelenjen meg a Finanszírozó honlapján.

Sajnálatos módon, a kasszasöprésre rendelkezésre állt összeg nem nyújtott fedezetet arra, hogy a szolgáltatók adósság állományukat megnyugtató mértékig csökkenthessék. Ennek következtében az eladósodottság növekedése 2013.-ban már a nyári hónapokban el fogja érni a kritikus szintet. Ennek elkerülése érdekében az EGVE Elnöke és a Választmány Elnöke testületi döntés alapján közös

levélben fordult Dr. Szócska Miklós Államtitkár Úrhoz. A levélben többek között a 2013. évi tervezéssel és a teljesítmény díjtételek emelésével kapcsolatos javaslatainkat fogalmaztuk meg.

Mint ismeretes, ez évben sem született döntés a 2007-óta változatlan díjtételek emeléséről, ami egyre súlyosabb és nem kezelhető kockázatot jelent az intézményi gazdálkodásban.

III. Béremelés

Ebben az évben március 7.-én kezdődött meg a 2013. évi béremelésekkel kapcsolatos tárgyalás sorozat. Minden korábbi ígérettel ellentétesen, a kormányzati tervekben ezúttal sem szerepel az egészségügyben dolgozók – tehát a gazdasági- műszaki terület – béremelése. A kormányzati szándékkal szemben erélyes tiltakozásunkat fejeztük ki, amelyhez szinte kivétel nélkül csatlakoztak az ágazatban működő szakmai- és érdekképviselői szervezetek is.

A szakmai területünket érintő béremelés szükségességét még 2012. decemberében jeleztük az Államtitkárság felé. Nem csak jelzést adtunk, hanem bemutattuk a gazdasági- műszaki területen tapasztalható elvándorlás alakulásáról még novemberben készített felmérésünk eredményét, amely sajnosan szomorú képet mutat.

Az Államtitkárság két változatban készítette el a javaslatát. A változatok közötti markáns különbség abban volt, hogy a tavalyi béremelés beépüljön-e az alapbérbe (változó bérekre gyakorolt hatás), vagy ne. Az érintett szakmai szervezetek és érdekképviselők többsége arra az álláspontra helyezkedett, hogy a béremelés beépítése fontos lenne, ezzel egyszerűsödne a bérszámfejtés, még akkor is, ha a rendelkezésre álló béremelési keret alacsonyabb mértékű lenne. E javaslatban sem szerepelt a gazdasági- műszaki terület béremelése, de a javaslatokkal kapcsolatos egyeztetésen április 4.-én, elfogadva a résztvevő szervezetek egységes álláspontját e kérdésben, Államtitkár Úr vállalta, hogy a Kormánytól döntést kér ebben a fontos kérdésben.

Arról kell tájékoztatnom a Tisztelt Közgyűlést, hogy a május 8.-i Kormányülésre benyújtott előterjesztés nem tartalmaz a gazdasági- műszaki területet érintő béremelésre vonatkozó javaslatot.

IV. A gazdasági- műszaki területen dolgozók elismerése

Több igen fontos ügyben is tapasztalható, hogy az egészségügyben a gazdasági- műszaki területen dolgozók nem esnek azonos elbírálás alá, mint az ágazat többi munkavállalója. Ez ellen a diszkriminatív szemlélet ellen minden lehetséges fórumon föl kell emelni a szavunkat! Érveink és indokaink világosak és megalapozottak. Az egészségügyi intézményekben dolgozó orvosok, szakdolgozók értik, tudják, hogy csak egy professzionális, megfelelő szakmai tapasztalatokkal rendelkező gazdasági- műszaki apparátus képes megfelelő módon támogatni a gyógyító tevékenységüket. Azt is világosan látják, hogy megfelelő színvonalú egészségügyi ellátás nem lehetséges a szakterületeink szolgáltatásai nélkül.

Éles különbség tapasztalható az Európai Unió és Magyarország között ezen a területen. Amíg az EU tagországaiban az egészségügy területére specializálódott felső- és középfokú végzettséggel tölthetőek be a kórházi állások, azaz önálló szakmákként értelmezik a különféle szakterületeket, addig a magyar szemlélet szerint a gazdasági- műszaki területen dolgozó szakemberek helyére távozásuk esetén

munkanélkülieket indokolt alkalmazni. Bizonyos segéd- és betanított munkát végzők esetében ez természetesen igaz. Más területeken azonban a foglalkoztatáshoz szükséges szakképzettséggel illetve végzettséggel rendelkező potenciális munkavállalók nem találhatók az állást keresők között.

Az ágazati humán erőforrás adatgyűjtési rendszer a gazdasági- műszaki területen dolgozókat az „egyéb egészségügyben dolgozók” kategóriájába sorolja. Ebből következően releváns humánpolitikai információk nem állnak a döntést hozók rendelkezésére az Egyesületünk által képviselt munkavállalókat illetően. Ezt a munkát Egyesületünknek el kell végeznie, mert a valid foglalkoztatási adatok képezhetik csak a további érdekérvényesítő törekvéseink alapját.

V. Gazdasági igazgatói pályázatok

Lassan lezáródnak a főigazgatói – gazdasági igazgatói pályázatok. 62 eredményesen lezárult pályázati eljárásban 18 posztra olyan gazdasági igazgató került kinevezésre, aki nem volt tagja Egyesületünknek. Az újonnan kinevezett nem EGVE tag gazdasági igazgatókat levélben kerestem meg. Közülük hatan már kérték felvételüket. Többen aktívan be is kapcsolódtak a régiós munkába. Öröndetes, hogy az új EGVE tag gazdasági igazgatók közül ketten a Tavaszi Találkozó keretében bemutatkozó szakmai előadást is tartanak.

VI. Egyesületi élet

Az elmúlt időszakban pezsgő egyesületi életről nem lehet beszámolni. Az Egyesület választott testületei az Alapszabályban meghatározottak szerint működtek. A régiók működése és aktivitása nagyon eltérő volt. Két régióban tervszerű munka folyt, egy régióban érzékelhető volt a törekvés, míg a többi régióban gyakorlatilag semmi nem történt. A jelen helyzetben, amikor Alapszabály szinten tervezzük megváltoztatni a régiós munka kereteit, nem indokolt nevesíteni az egyes régiókat. Azonban a nagy passzivitás is indokolja, hogy a régiós munka kereteit és tartalmát célszerű megváltoztatni.

A tagság egészére is a passzivitás volt a jellemző az elmúlt hónapokban. Ennek okai részben elfogadhatóak. Az államosítást követően jelentős többlet teher hárul az egészségügyi intézmények gazdasági- műszaki apparátusaira, több intézményben még mindig zajlik a pályázati eljárás, a sikeresen lezárult pályázatok eredményhirdetésére is csak késve került sor és a gazdasági társaságok kampányszerű visszaalakítása is óriási terhelést okozott a kollégáknak. Összességében nagyfokú bizonytalansággal és egyre növekvő munkaterheléssel kell szembe nézniük a kollégáknak. Ám éppen ezek azok a pillanatok, amikor nagy szükség lenne a szakmai párbeszédre, együtt gondolkodásra.

Erre adott lehetőséget az Egyesület honlapja, ahol zárt körben, mód lenne a szakmai párbeszédre. E lehetőséget azonban tagjaink egyáltalán nem használják, bár amíg ilyen lehetőség nem állt rendelkezésre, addig határozott igényt fogalmaztak meg az egyesületünk tagjai. Információk továbbításra és az aktuális hírek megjelenítésére is használható a honlap. A látogatottsága folyamatosan növekszik, de még sajnos mindig vannak olyan tagjaink, akik számára az újdonság erejével hat az, hogy a honlapon érdemi információkat és híreket olvashatnak.

Az elmúlt időszakban tartalmilag megújult az Egészségügyi Gazdasági Szemle. Az újságnak jelenleg 80 előfizetője van, ami valószínűleg negatív világrekord. A megjelenő számok többsége tiszteletpéldányként kerül terjesztésre. Ezen a gyakorlaton mindenképpen változtatni kell. A lap

további fejlesztése forrást igényel és az sem ördögtől való gondolat, hogy a jövőben e lap kiadása akár bevétel is jelenthetne Egyesületünknek.

Az egyesületi életünk meghatározóan fontos eseményére készülünk a XX. Magyarországi Egészségügyi Napok keretében sorra kerülő őszi közgyűlésünkön. Megújulnak az Egyesület választott vezető testületei. A tisztújítás folyamata gyakorlatilag az Alapszabály javasolt módosítását követő pillanatban megkezdődik. Mielőbb sort kell keríteni az új régiók megalakítására és a régióvezetők megválasztására. Az elmúlt időszak negatív tapasztalatai arra hívják fel a figyelmet, hogy célszerű, ha az egyes régióvezetők mellé helyetteseket is választ a tagság. Ez szolgálhatja a régió működésének folyamatosságát abban az esetben is, amikor a megválasztott régióvezető tartósan akadályoztatva van a munkavégzésében.

2013. május 9.

Molnár Attila

elnök